

Moderne geestenbezweerder trad op voor studenten

www.iisg.nl/grootveld/

Robert Jasper Grootveld te gast in Dordt

DORDRCHT — Beroep? Anti-rookmagier. Dat zal de Amsterdammer Robert Jasper Grootveld antwoorden indien hem naar zijn beroep wordt gevraagd. Gisteren was hij in Dordrecht om — op uitnodiging van het studentengenootschap Caput Ovis — in de keldergevelven van het gebouw Pictura dit merkwaardige en unieke beroep uit te oefenen.

Robert Jasper Grootveld maakt een kruistocht tegen het roken. Hij bekleedt reclamebiljetten voor rookartikelen met de gevreesde K van Kanker. Hij is een vijand van het roken, toch rookt hij zelf. Waarom? „Ik ben verslaafd, het gaat om de opstand van verslaafden”, motiveerde hij zijn rokerij. Gisteravond probeerde hij te komen tot een spontane exhibitie. Hij voert in onze westerse asfaltjungle een strijd tegen het roken. In het fenomeen roken ziet hij „een duidelijke image, dat wij als gezamenlijke asfaltjungle een offer brengen, zoals de Incas”. Het laten roken van de mensen omschreef hij als „rituele mensoffers”.

Vijftien jaar”, zei hij, „zijn we vertrouwd met de beruchte kanker-rapporten”. De verslaving duurt echter voort — „een rituele dwang-handeling”. „Heilig vuur. Ugche, ugche, ugche”, sprak Robert Jasper Grootveld. Hij sprak druk gebarend, zweeg plotseling — er viel een stilte — vuurde aan tot ugche-ugche-geroep, tot het uitspreken en herhalen van kreten als „Een tevre-den roker is geen onruststoker”.

Door alle eeuwen heen zijn er al rookoffers gebracht. Van de kelder

van Pictura — „een jofel anti-rookhol; ik zie, dat de ventilator niet werkt; er zullen er wel een paar flauwvallen” — werd een „magisch centrum” tegen het roken gemaakt. Het publiek — de studenten — had er wel oren naar om er een merkwaardige avond van te maken. Robert wilde elf mensen inzicht verschaffen „in het mysterie van de orde van de krantepapieren image”. Zij kregen een masker van krantepapier voorgebonden en geleidden de bezwingen van de intussen in een merkwaardig kostuum gestoken Grootveld — het zogeheten Klazenpak. Hij wilde „God Jan Publiek”, de afnemer van „bromfietsen, televisietoestellen en rookkloppers” bezweren.

Wie is Klaas?

In Amsterdam stichtte deze unieke woordvoerder de zogeheten Klaas-kerk, die juist deze week werd geveld. Wie Klaas is? „Een oude, wijze man met een witte baard misschien, ik weet het niet...”. „Klaas moet nog komen. Het Klaas-wezen is in handen van de misselijk makende middenstand”, aldus Robert Jasper. „Ik schreeuw en smacht om Klaas bij dag en nacht. Kom Klaas, kom Klaas, kom je nou”, aldus nog steeds Robert Jasper Grootveld.

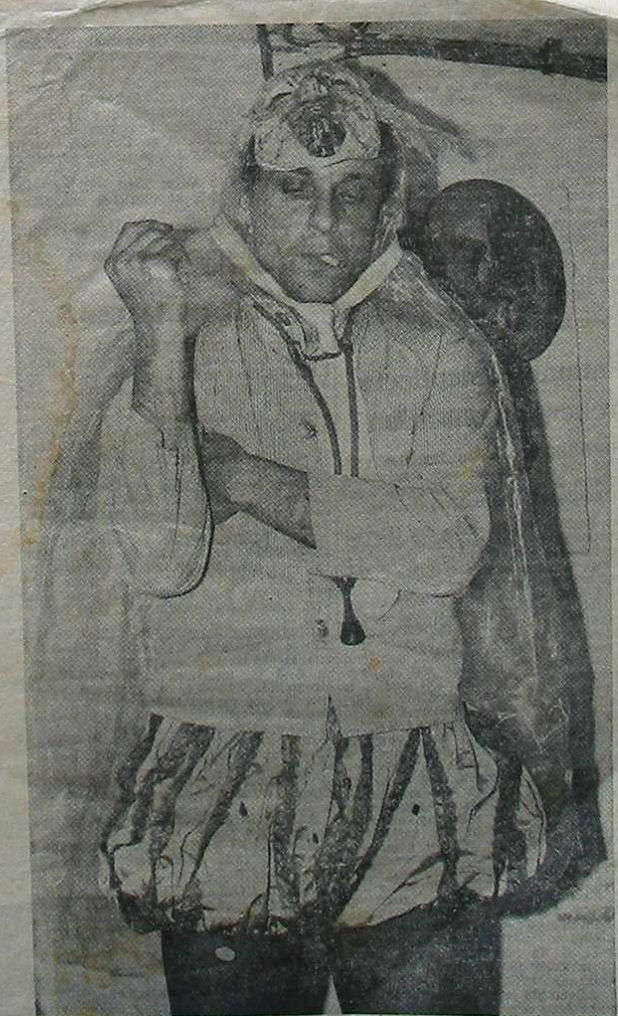
Het is duidelijk: het is geen normale avond geworden voor de studenten van Caput Ovis. Het programma was iets anders dan anders. Ter verduidelijking nog even dit: Robert Jasper Grootveld — juist verleden week werd er aan hem en zijn vrienden in deze krant een artikel gewijd — is een jongeman, die op wonderbaarlijke wijze tegen het roken te keer gaat en elke week in Amsterdam met anderen zogeheten happenings op touw zet. Tot zijn kennissenkring behoort onder anderen de semi-arts Bart Huges en de schrijver Simon Vinkenoog.

Jeugd roken (2)

Met het ingezonden stuk van de heer Van der Thoon (H.P. 5.1.63) ben ik het niet eens. Volgens mij verdient het geen aanbeveling het roken voor jeugdigen te verbieden, daar de magie van het ritueel er intensiever door wordt. Het is immers duidelijk dat het roken dan geassocieerd wordt met het puberale verlangen naar volwassenheid. Als er iets verboden zou moeten worden, dan wel in de eerste plaats de reclame voor het rookertje. Een van de grootste praalwagens die in de Amsterdamse Sinterklaasintocht meereden, was van een sigaretten-mascotte op een troon; heel wat indrukwekkender voor het kind dan een paard.

Amsterdam, R. J. GROOTVELD

● Robert Jasper Grootveld, anti-rookmagier, rokend en wel in zijn zogeheten Klazenpak...

De Dordtenaar (grafisch) in samenwerking met Algemeen Dagblad.

Handrechtenbreuk (onafh.) - in samenwerking met Rotterdamse Vrijwillige Actieclub

Anti-rook-magier hield „lezing” voor stug doorrokend Caput Ouis

3-11-65 www.iisg.nl/grootveld/

Robert Jasper Grootveld constant op zoek naar de grote „Klaas”

(Van één onzer verslaggevers)

DORDRECHT. — „Ik ben hier gekomen om te getuigen van een strijd die ik heb gehouden omtrent het image roken”, aldus „happener” en anti-rookmagier Robert Jasper Grootveld, die uit Amsterdam naar de Pictura kelder was gekomen om voor de leden van Caput Ouis een inleiding te houden over zijn denkbeelden.

Robert Jasper Grootveld, is een van de figuren die tegen het roken allerlei acties onderneemt, zich daarbij omringd wetend door zeer extreme vrienden, en uiterst dubieuze vriendinnen, die in kelders in Amsterdam hun bijeenkomsten houden, daarbij getooid in zeer vreemde gewaden, meestal met beschilderde gezichten en tegen een achtergrond van keiharde jazzmuziek.

De „happening” een gebeurtenis waarbij zij geheel in trance raken, en de meest vreemde dingen uithalen, gebeurde niet gisterenavond in Pictura. Het was alleen een „lezing” van de „grootheid” Grootveld, voor een uiterst aandachtig, bij voorbaat reeds goedgemoed publiek. Er werd eerst een film vertoond, waarin de bijeenkomsten die in Amsterdam werden gehouden, met als hoofdfiguur, de heer Grootveld zelf, uitvoerig werden uitgebeeld.

Daarna nam hij het woord. Gekleed in zwarte korte zeemannsjack, met olijfgroene knopen, een witte geruite broek, een donker shirt en een bruine das („Ik ben in burger” aldus de magier), begon hij met sterk Amsterdams accent zijn betoog.

IMAGE

In het roken zie ik een image” ver-

loekt mee. In koor, keihard. De Caput Ouis-leden kijken elkaar eens aan. Dit belooft een „winning” avond te worden.

KOORZANG

Jasper echter gaat rustig door. „De image van het rokerijje is alleen te bezien met de image van de publiciteit”, gilt hij, waarna hij opeens stopt, de zaal in loopt en om een sigaret vraagt. Luid gelach in de zaal. Een tevreden roker. „Zei iemand in en veldra dreunt de gehele Picturakelder weer van de „hoorzang”.

„Let op”, bevoert Jasper de mening. „Ik ga me stoken in ceremonieel tensue”. Ditoverig veruistelt hij zijn burgerkostuum voor een tweede jas, en een plastic zak, die als hoofddekkel dient.

„Ik schijder me vandaag niet zwart, maar plastic is ook goed, want we leven in een plastic jungle”. Uit zijn koffer haalt hij elf maskers.

vervaardigd uit krantenpapier. „Publicity”, gilt hij, verschijnt u achter de publicity”. Elf mensen lopen naar voren en steken zich in het overigens kunstig vervaardigde masker. „Cap is bekeerd” roept iemand, waarop heel de zaal begint te zingen. „Een rokerijje op zijn tijd, een rokerijje op zijn tijd...”

HAPPENING

De magier, die ook een masker heeft opgezet, neemt weer het woord. „We gaan revolutie maken, in de misselij-makende-middelenstand” roept hij uit, nauwelijks verstaanbaar, onder zijn doorgezeten masker.

Nog even mompelt hij tegen de elf „bekeerden”, die zich deze plechtigheid lachend laten opgeluccen. Plotseling heft hij de armen op en gilt wat.

Dat blijkt het einde te zijn van de voorstelling. Even sluitend als hij was binnengekomen, verduijnt hij de zaal. Niemand te hij meer te vinden. Een ontluisterde zaal reikhalt naar de deur. Maar wie er ook komt, vrees Jasper. „Dit is nou een happening”, zegt iemand, die het blijkbaar kan weten.

Er werd eerst een jum vertoond, waer de bijeenkomsten die in Amsterdam werden gehouden, met als hoofdfiguur, de heer Grootveld zelf, uitvoerig werden uitgebeeld.

Daarna nam hij het woord. Geleed in zwarte korte reemansiekker met altrimmen- de knopen, een witte gewone bakkersbroek, een donker shirt en een bruine das („Ik ben in burger" aldus de magier), begon hij met sterk Amsterdams accent zijn betoog.

IMAGE

„In het roken zie ik een image" vervolgt hij. „Wij zijn er aan verslaafd. Wij, bewoners van de westerse asphaltjungle", wij kunnen het niet laten. Vuffien jaar lang lezen wij de kankerrapporten en toch laten wij het niet. De revanche is niet gekomen."

Het is rumoerig in de zaal, men lacht onderdrukt, men steekt een sigaret op. Plotseling begint hij te roepen: „Uche, uche, uche". Heel de zaal brult mee in koor: „Uche, uche, uche, uche..."

Hij blijft doorpraten, totdat hij opeens stopt en om een glas water vraagt. Zijn gezicht is bezweet, en zijn wilde hardos, die tekenen vertoont, van enige maanden niet gewassen te zijn, steekt wild rond zijn hoofd.

RECLAME

„Er is teveel reclame", gilt hij. En reclame is een magie. Ik ben slechts een eenvoudige exhibitionist. Er is een groot misverstand tussen ons. Ik lijd een waar-blijfs-Klaas-bestaan".

Luid gelach in de zaal. „Uche, uche" zet er een in. Onmiddellijk volgt iedereen. Jasper vooraan, verducaasd kijkend over zoveel medeleven.

„Jullie zijn God/JanPubliek", gilt hij er boven uit. Er is een merkwaardig knooppunt. Als wij de baas worden, zullen we het roken verbieden". Het verband is zoek, maar de zaal amuseert zich bijzonder. Men maakt opmerkingen tegen elkaar en steekt een sigaret op.

„Ik kwam uit het gevang..." vervolgt Jasper. Het wordt doodstil in de zaal. Hij wacht even en gaat op gedempte toon verder:

„Ik had namelijk op sigarettreclames het woord „Kanker" geteerd, en daarvoor moest ik zestig dagen zitten, en toen besefte ik dat ik een tempel moest bouwen". (Gelach in de zaal).

„En die vond ik ook. Er kwamen veel mensen, maar er werd zo vreselijk veel gerookt... (luid gelach in de zaal), „dat ik hem maar in brand heb gestoken, (hul-lend gelach in de zaal).

KLAASWEZEN

Onverstoord vervolgt de magier: „Toen toet ik plotseling dat ik de Klaas-kerk moest gaan stichten. Klaas moet nog komen."

Maar de image van het Klaas-wezen is gericht tegen de misselijk-makende-mid-denstand. Ik zag duidelijk dat ik dat zelf niet was. Ik ben maar een hele kleine. Maar ik wachtte op Klaas. Ik maakte me zwaar, en schafte me een „waar-blijfs-Klaas-kostuum" aan. Ik schreeuwde dag en nacht om Klaas. Ik hield zwarte, rode, witte, rose en paarse missen. En hij komt. Klaas komt".

Hij houdt plotseling op en graait in zijn hoffer. Daaruit haalt hij een stethoscoop die hij om zijn hals hangt. Hij loopt even-tjes heen en weer en begint plotseling te roepen: „Een tevreden roker is geen on-ruststoker, een tevreden roker..." De zaal

STUDENTENBOEKENWEEK

Mathenesserlaan vrij voor de voetgangers

Van een onzer verslaggevers

ROTTERDAM — 22 uur 10: een groep van honderd jongelui bezet de Mathenesserlaan. Het verkeer wordt lam gelegd. Auto's kiezen ijlings achteruit rijdend of kerend het hazenpad. De straat is aan de demonstranten. Denderend klinkt hun spreek-koor in de stille laan: „Een tevreden roker is geen onruststoker". Als de politie om kwart voor elf komt heeft die het gezaghebbende nakijken.

„Machtige stunt", meent het Rotterdamse studentengezelschap. Een kwartier eerder waren zij, broederlijk verenigd met happeningsluisers door het raam van de societeit Asker naar buiten geklommen op dringende uitnodiging van de anti-verkeerspriester Tom Jaspers. Zijn aanklacht luidde: „Dit is een miserabel landje. Elke dag offeren wij vijf mensen om het verkeer gaande te houden. Volg mij om het stil te leggen!"

Op temperatuur

De stemming was prima op temperatuur geholpen door de Amsterdamse rokende anti-rookmagier Robert Jasper Grootveld. Nooit eerder was de soos dusdanig afgestampt met staande leden en gasten.

De „kankerpit" Robert had ook zeden zo'n compact publiek tegenover zich gehad, dat koorsgewijs fervent instemde met kreten als: „Een tevreden roker is geen onruststoker", „Zondags, dat begrijp je, rookt hij zijn pijpje" en „Zuster als ik nu een sigaretje had was ik niet zo vervelend". Vooral „uche" (uche uche uche) bood gelegenheid tot een stemmige dialoog tussen Robert en zijn ongelovigen.

De image van de „armzalige exhibitionist" is er in Rotterdam niet slechter op geworden. Tot bekeringen kwam het echter niet tijdens zijn rituele dwangdienst voor zwarte magie. Er sneuvelde niet eens een doek van Ferwerda. Inspirator-organisator-improvisator A. G. K. Lutkie had tijdig maatregelen genomen.

Magisch café

Een aansluitend magisch café met jazz en poetry, met hypnotiserende toonladders in free jazz van Peter Shoey, hield velen nog lang binnen de muren van Asker. De gordijntjes van de buurtgenoten bewegen niettemin lang daarna nog argwanend en schichtig. Die studenten toch...

Vanavond zal Gerard K. van het Reve wel de derde voltreffer worden in deze bewogen boekenweek: nog maar net op gang, en toch al bemoedigend gek.

Wolrijkeheid en méér met de propagandist Grootveld

van de Ieren. Karel Jonckheere had stuk alleen iets te intellectueel ver- ald. Ruiger had het moeten zijn, dronke- nog
Bier, hoe best ook, is overigens niet te
eale vervanging van whiskey. A
ook goede kan mensen zo
in hun stamkroeg een
dermoordenaar gaan ver-
Maar met hun lambiek
amingen toch ook een
ortreffelijke regie van Jo
voor de bruisende groepst
ke scènes had gemaakt, m
voel voor dramatiek. Hij bes
achtige mensen, die de karakters van
nge aanvoelen tot in hun pink. Voor
„held", die alleen maar gevluht was
en hij zijn vader, een eigenzinnige reus,
het werk op het land met een spade
de kop had geslagen, bracht de regis-
ar Dirk Declair in, die het suggestiebele
ogmilieu imponeert met zijn aangedikt
nsaal en, eenmaal vertroeteld door alles
at vrouw is, zich werkelijk ontloopte tot
s van een vent en, toen zijn vader, ont-
aakt uit de verdoving, hem kwam opha-
n, wanhopig zijn gezag probeerde te her-
nmen met een echte poging tot doodslag,
ar daarmee juist alles verspeelde, omdat
n glorieus vertelsel toch iets anders is
n een vuile moord die men onder eigen
en ziet begaan.

Declair bleef ook als „held" een dubieus
val, een underdog, zelf het doodslaan
venlijk niet waard. Eenmaal overgeleverd
n de haat van de lieden die zich hadden
en begoochelen, zag men hem echter,
anseld en gehoord, volwassen worden.
vader die hij ook voor de tweede maal
et kapot had kunnen krijgen wist hij
delijk onder appél te houden, daarmee
slotte toch nog respect afdwingend en
n een vrije aftocht verzekerd,
geen, de bazige dochter van de kroeg-
s, opschepend met een brok verdriet
n ooit meer te verteren zou zijn, zeker
t als zij de vrouw zou worden van de
ke pummel die al zo lang werk van haar
akte.

De componist Albert Max Malotte („The
lady is a Tramp") is maandag op 69-jarige
leeftijd in Los Angeles overleden.

de ruime culturele belangstelling
onze fiscale studenten en aan een
boekhandel danken wij een alleszins ge-
noeglijk en heuglijk avondje met Robert
Jasper Grootveld. In een lokaal van De
Lantaren sprak deze merkwaardige Am-
sterdammer voor het dispuut De Schakel,
terwijl het plafond kraakte en de t.l.-buizen
trilden doordat een verdieping hoger werd
gedanst. Eerlijk gezegd, hadden wij uit
Amsterdamse berichten een verkeerde in-
druk gekregen van de heer Grootveld. Wij
dachten dat hij een ongevaarlijke dwaas
was. Het werd ons echter duidelijk, dat hij
minder dwaas is en mogelijk ook minder
„ongevaarlijk" dan menige andere utopist.
En op de meesten heeft hij een aanste-
kelijk gevoel voor humor vóór.

Hij is, zoals men uit berichten kan weten,
propagandist tegen het roken en vóór de
rotaprenten van Aat Veldhoen. Er is, naar
wel min of meer duidelijk werd, verband
tussen het een en ander. Wij kunnen U he-
laas nauwelijks iets weergeven van zijn
kostelijke betoogtrant, die van zijn voor-
dracht een voor lezingen ongewoon lach-
succes maakte. Als hij warm loopt werkt
hij in de beste Waterloopleintrant, met
zwaaiende armen en grote woorden, die in
zuiver Amsterdams veel menselijker klin-
ken dan ze op papier lijken.

Wel willen we graag trachten, hem heel
in het kort te vertolken. De rookverslaving
heeft hij aangegrepen als het meest in het
oog lopende symptoom van de absurde
situatie, dat, met inzet van grote vermogens
aan publiciteit, een gewoonte wordt
gekweekt die een erkend gevaar is voor
de volksgezondheid. En deze publiciteit
werkt op ons in met behulp van symbolen
die de irrationele gebieden van ons wezen
raken. Zo worden wij door een behoeften
kwekende industrie gestrikt en verslaafd.

Dit geschiedt door middel van publiciteits-
middelen en nu is het rotaprentenplan
een poging van een kunstenaar om zich
van één publiciteitsmiddel meester te ma-
ken, namelijk de voor zuiver utilitaire
doelen ontwikkelde rotaprinttechniek
Veldhoen gebruikt dit middel om de men-
sen eenvoudige, grote waarheden onder-
ogen te brengen, inplaats van als een me-
thode om consumenten te dressereren. En hij
zou niets liever willen, dan dat overal ter
wereld vele kunstenaars op deze manier
hun werk onder de mensen brengen als
een artistiek tegengif tegen de „verborgen
verleiding" in dienst van de industrie
en wat Grootveld noemt de „misselijkma-
kende middenstand", die ons beelden in de
bus schuift van artikelen voor de „afschu-
welijke plasticemans", de consument die aan
de moloch-industrie wordt geofferd. Zo
wordt de kunst niet geneutraliseerd, niet
meer alleen begeerd in de verzamelingen
van de „heilige koeien van de kunst", de
collectionneurs, de bezitsvormers.

De heer Grootveld bleek een schran-
dere jonge Amsterdammers te zijn, die een
flinke dosis speels vernuft gebruikt voor
de progagering van zijn idealen. Hij pro-
pageert zijn standpunt met de voor de mid-
denstand zo kwetsende eenzijdigheid die
eigen is aan elke strijdbare moralist, maar
zonder een zweem van de even gebruike-
lijke pompositeit. De vragen van de stu-
denten kregen geen vat op de hechte struc-

tuur van zijn ideeënwereld. Het niveau van
de vragen viel niet mee.

Wat het uitventen van naakten betreft
bijvoorbeeld kon hij tegenwerpen, dat hij
vergeefs gezocht heeft naar mensen die er
voor zichzelf aanstoot aan namen. De pro-
testerenden waren altijd bekommerd om de
geestelijke rust van minder ontwikkelden
of van de jeugd. De heer Grootveld acht
bijvoorbeeld de sigarettenreclames duide-
lijker een gevaar voor de jeugd. Vandaar
dat het centrale punt voor zijn openbare
optreden het Amsterdamse beeldje van het
„Lieveldje" is, voor hem het beeld van de
verslaafde consument van morgen. Dit
beeldje is geplaatst op initiatief van pers-
mensen, die echter het geld niet bijeen-
kregen, waarop een rookwarenindustrie in
de beurs tasje, die als schenker op de
sokkel vermeld wilde worden. Deze situatie
acht hij symptomatisch.

Het televisie-interview met aalmoezenier
Wentholt vond hij sympathiek, omdat de
man zich zo moest blootgeven en daardoor
menselijk zo duidelijk werd. We moesten
veel meer mens achter de functionaris
kunnen zien. Grootveld is een voorstander
van zulke „exhibities" zoals hij het noem-
de. „We vinden hem toch een aardige man",
antwoordde hij op een vraag. Zakelijk ge-
zien is het plan voorsnog absurd. „Daar-
om blij ik er aan meedoen". „Aatje heeft
die aalmoezenier tientallen malen gete-
kend, maar we hebben nog nooit een aal-
moezenier verkocht". En vervolgens deelde
Grootveld aan alle aanwezigen een rota-
prent-portret van de aalmoezenier uit, een
prent die door allen zorgvuldig werd opge-
rold en meegenomen.

Er is gelachen als gold het een zeer
knappe one man-show en men heeft veel
te denken gekregen, meer dan uit deze
ontkleurde samenvatting kan blijken.

D. W.

(Advertentie)

WISBRUN
BOUTIQUE
DE BONNETERIE

Exclusieve
deux-pieces
jumpers
en vesten

Wisbrun

KORTE HOOGSTRAAT 22
TEL. 119000 ROTTERDAM

(Advertentie)

Payot brengt
de nieuwe

Herfst Maquillage

Voor Uw teint:
Crème satin: een

luchtige, gekleurde basiscrème.

Nutricia teintée: een onberispelijk

maquillerende en voedende crème.

Tayane: een volmaakt matterende

en dekkende fond de teint in 5 tinten

en de laatste nuance: Platine.

Nieuw: Eye-Liner Compact: ideaal

gemakkelijk aan te brengen,

volmaakt houdend. Voor Uw lippen

de Parijse kleuren: Espiègle:

een zonnovergoten koraalrood -

en Joli Faon: een goudachtig beige.

Frisheid-Schoonheid-Jeugd

Dr. G. Payot

de la faculté de Lausanne

Dr. N. G. Payot-Holland N.V.
Keizersgracht 12-14 - Amsterdam-C.

Lolbroeken kwamen voor niets naar De Lantaren

ROTTERDAM, 18 nov. — Er waren gisteravond wat loltrappers naar de Lantaren gekomen om een beetje te lachen met de Amsterdamse „rookmagiër” Robert Jasper Grootveld, die op uitnodiging van een dispuut van de belasting-academie en de Westerboekhandel naar Rotterdam was gekomen om iets meer te vertellen over het Rotaprentenplan van de zo veel besproken Aat Veldhoen. Maar er viel helemaal niets te lachen.

Hoewel Robert Grootveld in Amsterdam menig keer gestunt heeft en daarbij wel eens de plank behoorlijk heeft misgeslagen, liet hij zich in Rotterdam kennen als een reële vent, die een aantal be-

zwaren heeft tegen wat hij uitwassen van onze maatschappij noemt.

Dat hij op den duur meer over zijn eigen grieven sprak als over „de plaats van het Rotaprentenplan in onze westerse asfaltjungle” wilde zijn publiek hem zelfs graag vergeven, want wat hij opmerkte over bijvoorbeeld de kwalijke kant van de reclame was tenminste het overdenken waard. Naar de heer Grootveld meent is vooral de reclamewereld corrupt en wordt in de reclame-wereld een aantal methoden gebruikt, die zonder meer verwerpelijk zijn. Hij illustreerde dit met de reclame die voor sigaretten gemaakt wordt.

Hij wilde dit echter de reclame-techniek niet kwalijk nemen, maar de mensen die deze techniek gebruiken. Volgens hem zou de techniek alleen in handen mogen zijn van vrije, integere mensen. Een man zoals bijvoorbeeld Aat Veldhoen, die de Rotadruk heeft aangewend om kunst onder de mensen te brengen.

De stellingen van de spreker gaven aanleiding tot tal van vragen, die weer leidden tot een discussie. Zelfs de lolbroeken, die eigenlijk voor niets waren gekomen, moesten achteraf toegeven, dat het een plezierige avond was geworden.